

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2021/0003 van:

de heer XXXX, geboren XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend in De Woenselse Poort, de afdeling XXXX, onderdeel van GGzE

tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 7 januari 2021 een klaagschrift, gedateerd 7 januari 2021, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

Klager heeft zich bij het formuleren van zijn klaagschrift en bij de mondelinge behandeling van de klacht laten bijstaan door XXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon.

De klacht richt volgens het klaagschrift zich tegen mevrouw XXXX, behandelaar en psycholoog i.o. XXXX. Mevrouw XXXX, hierna te noemen verweerster, heeft verweer gevoerd.

De klachtencommissie ontving op 12 januari 2021 een verweerschrift, gedateerd op 8 januari 2021.

Verweerster heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door mevrouw mr. XXXX. Mevrouw XXXX heeft mevrouw XXXX bijgestaan bij de mondelinge behandeling van de klacht.

De klachtencommissie was door de veiligheidsmaatregelen die moesten worden getroffen om de verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan niet in de gelegenheid om klachten in fysieke aanwezigheid van klager en verweerster te behandelen. De klachtencommissie heeft de klacht daarom via een beeldverbinding behandeld. Klaagster en verweerster, de personen die hen bijstonden, alsmede de leden van de klachtencommissie en de secretaris van de klachtencommissie hebben deelgenomen aan de behandeling van de klacht via de beeldverbinding. De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 19 januari 2021.

Vanwege technische problemen is de beeldverbinding met mevrouw XXXX, psychiater en lid van de klachtencommissie, niet tot stand gekomen. Met klager en verweerster is overeenstemming bereikt om de behandeling van de klacht toch door te laten gaan in de huidige samenstelling. Mevrouw XXXX wordt evenwel betrokken bij de beslissing van de klachtencommissie, echter dit gebeurt achteraf.

Klager is er blijkens het klaagschrift mee akkoord dat de commissieleden, indien nodig, het dossier inzien voor de periode vanaf 20 december 2020 tot en met 19 januari 2021, eventueel door middel van fotokopieën.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op de beslissing van 29 december 2020 om klager in zijn recht op bewegingsvrijheid te beperken door middel van het innemen van de tuinpas.

3. Standpunt van de klager

Door mevrouw XXXX, patiëntvertrouwenspersoon wordt toegelicht dat cliënt nog altijd geen Wvggz-behandelplan heeft, maar een BOPZ behandelplan, hetgeen volgens de patiëntvertrouwenspersoon

niet rechtsgeldig is omdat de Wet BOPZ niet meer bestaat. Dit is in de ogen van mevrouw XXXX voldoende reden om de klacht gegrond te verklaren.

In het huidige zorgplan staat dat de tuinpas is ingenomen tot 11 februari 2021. Het innemen van de tuinpas moet steeds getoetst worden volgens juridische normen, echter wordt mondeling uitgedragen op de afdeling dat de tuinpas tot 11 februari is ingenomen. De klachtencommissie geeft aan na te gaan of over bovenstaande mededelingen zijn gedaan en verzocht wordt om deze na te sturen. De klachtencommissie zal dit eveneens zelf nagaan.

Ten aanzien van de tuinpas:

Klager geeft aan niets verkeerd te hebben gedaan. Er is op andere afdelingen veel drugs in omloop. Klager geeft aan hier niet in mee te gaan en geen drugs te gebruiken. Zijn urinecontroles (waarvan de meest recente op 3 januari 2021) zijn schoon en ook handelt klager niet in drugs en waren als sieraden en petjes.

4. Standpunt van de verweerster

De klacht betreft kennelijk de beslissing van 29 december 2020 om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid door middel van het innemen van zijn tuinpas.

Klager geeft in zijn klacht aan dat hij het niet eens met de beslissing om zijn tuinpas in te nemen. De beschuldigingen van medecliënten zijn volgens klager vals. Hij geeft aan dat zijn tuinpas al eerder dan 29 december 2020 is ingetrokken en dat hij veel te lang binnen zit. Klager geeft aan dat hij niet handelt in petjes, oorbellen en drugs en dat hij getuigen heeft.

Uit de voortgangsrapportage blijkt dat klager tot en met 27 december 2020 veelvuldig gebruik heeft gemaakt van zijn tuinpas. Er bestond voor deze datum al vermoedens van handel in drugs/goederen geweest maar dit was tot op dat moment nog onvoldoende concreet. Op 27 december 2020 heeft de vroege dienst begrepen dat er opnieuw sprake zou zijn van een vermoeden van handel in de binnentuin waarbij klager betrokken is. Hierop is vervolgens een mail gestuurd naar de behandelaren en persoonlijk begeleiders van Volte 2B. Later is in de avond gehoord dat een medecliënt aan klager doorgaf dat er een medecliënt buiten op hem wachtte om met hem te 'praten'. Dit is met klager besproken.

Op 28 december 2020 moet klager een urineonderzoek afgeven. Klager gedraagt zich hier wat vaag over en geeft aan dat zijn urine mogelijk te licht is. Klager levert alsnog later op de dag het urineonderzoek in. Op 29 december 2020 is met klager gesproken over de vermoedens van handel in de binnentuin en de dreigingen die klager heeft gedaan naar de Medewerker Toezicht en Veiligheid van de andere afdeling. Klager ontkent alles en gedraagt zich gefrustreerd. Door de vermoedens, de eerdere waarschuwingen en de ontkennende en agressieve houding van klager is hierop besloten om de tuinpas van klager in te nemen ex. artikel 9:9 lid 2 Wvvgz en is aan klager een afschrift aange-reikt.

Klager is na het innemen van de tuinpas behoorlijk gefrustreerd waarbij hij roept dat hij naar de high care wil. Klager wil niet in gesprek en als reactie op zijn verzoek heeft klager te horen gekregen dat een cliënt niet zo maar in de high care wordt geplaatst. Klager geeft hierop aan dat hij wil weten wat hij kapot moet maken om naar de high care te mogen. Klager geeft aan dat hij zich niet goed voelt op de afdeling en dat de muren op hem afkomen waardoor hij zich agressief voelt. Bij navraag blijkt dat klager vooral boos is om het feit dat hij 'gayboy' is genoemd door een collega Medewerker Toezicht en Veiligheid. Na het gesprek wil klager niet meer naar de high care.

Later wordt met klager opnieuw gesproken over de reden dat zijn tuinpas in is genomen. Aan hem wordt uitgelegd dat er vanuit zowel medecliënten alsook van medewerkers op de opnameafdeling wordt aangegeven dat er vermoedens zijn van handel door klager, met name tijdens zijn verblijf in de binnentuin. Klager zou handelen in drugs en goederen (zie uitgebreide voortgangsrapportage). Daarnaast is bekend dat er met enige regelmaat medecliënten specifiek naar hem vragen en hem nodig hebben voor onduidelijke redenen maar waar wel vermoedens van handel zijn. Klager blijft echter ontkennen en wil weten wat hij moet doen om zijn tuinpas terug te krijgen. Hierop zijn met

hem de voorwaarden die op Iknow te vinden zijn doorgenomen. Klager blijft echter boos en geeft aan dit niet te willen weten en ook zijn tuinpas niet terug te willen.

Op 31 december 2020 is klager in de middag een uur onbegeleid in de binnentuin geweest aangezien hij tuindienst had. Daarnaast mag klager wel met begeleiding naar buiten maar geeft aan hier moeite mee te hebben. Klager zit de dagen erna constant in de weerstand waarbij hij zaken roept zoals naar niveau 4 te willen en dat het hem allemaal niets uitmaakt.

Op 3 januari 2021 blijkt uit urineonderzoek dat klager gebruikt heeft maar dat dit niveau inmiddels alweer dermate is gedaald dat dit verder geen gevolgen zal hebben en zijn tuinpas toch al is ingenomen. Wel blijkt dat klager drugs heeft gebruikt en dit naar alle waarschijnlijk heeft ontvangen via handel in de binnentuin. De tuinpas blijft daarom nog tijdelijk ingenomen. Wel kan klager naar buiten op verzoek maar dan met begeleiding. Klager blijft hier boos over en blijft ontkennen deel te nemen aan handel, ondanks de positieve uitslag van het urineonderzoek.

Verweerster is van mening dat er, gelet op de proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en doelmatigheid correct is gehandeld. Er heerste al een hele tijd onduidelijkheid over klagers gedrag en handel in de binnentuin met medecliënten. Naarmate de tijd vorderde ontstonden er steeds meer vermoedens doordat medecliënten en medewerkers zagen dat klager zich bezighield met handel in de binnentuin. Tot op heden heeft klager hier geen openheid over gegeven. Om klager niet volledig te beperken heeft klager de mogelijkheid om onder begeleiding, naast het uurtje in de tuin, te wandelen met medewerkers van de afdeling. Op deze manier wordt klager zo min mogelijk beperkt maar wordt wel zijn gedrag gemonitord.

Verweerster is van mening dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

5. Bevoegdheid klachtencommissie

Klager is TBS met dwangverpleging opgelegd. Hij verblijft in De Woenselse Poort op grond van artikel 37b van het wetboek van Strafrecht. Op personen die om die reden gedwongen is geplaatst in een accommodatie als bedoeld in artikel 1:1 lid 1 onder b van de Wvggz is op grond van artikel 9:1 van de Wvggz de klachtprocedure van deze wet van toepassing. Dat betekent dat klager bij de klachtencommissie een klacht zoals genoemd in artikel 10:3 van de Wvggz kan indienen.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat de klacht die klager naar voren heeft gebracht namelijk over de beslissing van 29 december 2020 om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid door middel van een kamerprogramma, behoort tot de in artikel 10:3 Wvggz genoemde verplichtingen en beslissingen op grond waarvan een patiënt een klacht kan indienen. Het klachtrecht op grond van de Wvggz is derhalve van toepassing op de klacht die klager naar voren brengt.

De klachtencommissie voldoet voor wat betreft haar samenstelling aan artikel 10:2 lid 2 en lid 3 van de Wvggz.

De klachtencommissie is bevoegd om de klacht te beoordelen.

6. Beoordeling

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat op 29 december 2020 een beslissing is genomen om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid. Op 29 december 2020 is aan klager naar aanleiding van deze beslissing een formulier “art 9:9 lid 2 beslissing tot beperking bewegingsvrijheid” uitgereikt. Uit het formulier blijkt dat de beslissing om klager te beperken in zijn recht op bewegingsvrijheid werd genomen door verweerster.

In het formulier wordt gemotiveerd waarom de beperking van klager in zijn recht op bewegingsvrijheid, door hem een kamerprogramma op te leggen, noodzakelijk werd geacht. In het formulier wordt klager gewezen op zijn recht om contact op te nemen met de Patiëntenvertrouwenspersoon en op de mogelijkheid om naar aanleiding van de beslissing een

klacht in te dienen bij de klachtencommissie. Het formulier is getekend door een waarnemend regiebehandelaar.

De klachtencommissie wil in de eerste plaats ingaan op wat klager in zijn klaagschrift, en later bij de mondelinge behandeling van zijn klacht, heeft opgemerkt over de datum van waar af hij werd beperkt in zijn bewegingsvrijheid. Deze datum zou voor 29 december 2020 liggen. De klachtencommissie heeft in de overgelegde stukken geen aanwijzingen kunnen vinden dat klager reeds voor 29 december 2020 in zijn bewegingsvrijheid werd beperkt door het intrekken van zijn tuinpas. De klachtencommissie zal daarom uitgaan van de datum van 29 december 2020 als datum waarop de tuinpas van klager werd ingetrokken.

In de tweede plaats wil de klachtencommissie ingaan op de opmerking van klager dat in het huidige zorgplan staat dat de tuinpas is ingenomen tot 11 februari 2021. Klager gaf aan dat het innemen van de tuinpas steeds getoetst moet worden volgens juridische normen. De klachtencommissie deelt de opvatting van klager dat de beperking van de bewegingsvrijheid van klager niet pas op 11 februari 2021 in een zorgplan bespreking mag worden getoetst. Een beslissing als de onderhavige moet vaker getoetst worden, om te voorkomen dat klager onnodig lang wordt beperkt in zijn bewegingsvrijheid. Bij deze toetsing moet worden nagegaan of de redenen om klager te beperken nog aanwezig zijn om de beperking van de bewegingsvrijheid te laten voortduren. De beperking mag niet langer duren dan noodzakelijk. De klachtencommissie gaat er daarom vanuit dat verweerster ook in de periode tot 11 februari 2021 regelmatig blijft toetsen of de beslissing over de beperking van zijn bewegingsvrijheid van klager kan worden ingetrokken.

Door klager is naar voren gebracht dat voor klager nog geen zorgplan conform de Wvggz is gemaakt. In de ogen van klager zou dit al een reden zijn om de klacht van klager gegrond te verklaren. Deze opmerking van klager wordt door de klachtencommissie gezien als een argument van klager om de klacht over de beperking van zijn bewegingsvrijheid gegrond te verklaren en niet als een klacht als bedoeld in artikel 10:3 onder d van de Wvggz.

De klachtencommissie heeft evenals klager moeten vaststellen dat geen zorgplan conform de Wvggz is overgelegd. Ook verbaast zij zich erover dat twee jaar nadat bekend was dat de Wet Verplichte ggz zou worden ingevoerd op 1 januari 2020, nog een "Behandelovereenkomst" van klager werd overgelegd die is gebaseerd op de Wet BOPZ. Op zijn minst zou in de overgelegde zorgovereenkomst de terminologie van de functies van de bij de behandeling betrokken behandelaars hebben kunnen worden aangepast. Daardoor zou in ieder geval duidelijk zijn geweest wie zorgverantwoordelijke is. Door verweerster is aangegeven dat men druk doende is om de behandelovereenkomsten BOPZ om te zetten naar zorgplannen conform de Wvggz. De omzetting vindt plaats in een bepaalde volgorde. Het dossier van klager is echter nog niet aan de beurt geweest. Ook zou het systeem User dat GGzE gebruikt voor het elektronisch patiëntendossier een snelle omzetting van bestaande behandelplannen naar zorgplannen conform de Wvggz niet mogelijk maken. Het is daarom veel werk om voor alle reeds voor 1 januari 2020 opgenomen patiënten een Wvggz zorgplan te maken. Het ontbreken van een zorgplan conform de Wvggz is voor de klachtencommissie echter geen reden om de klacht gegrond te verklaren. De zorgovereenkomst bevat een belangrijk deel van de informatie die een zorgplan conform de Wvggz moet bevatten.

Aan klager is 29 december 2020 een formulier "Artikel 9:9 lid 2 Beslissing tot beperking bewegingsvrijheid" uitgereikt. Uit dit formulier blijkt dat op 29 december 2020 de beslissing werd genomen om hem te beperken in zijn bewegingsvrijheid door zijn tuinpas in te trekken. De klachtencommissie stelt vast dat tussen klager en verweerder dus geen verschil van mening bestaat dat het intrekken van de tuinpas van klager gezien moet worden als een beperking van de bewegingsvrijheid van klager.

De tuinpas van klager werd ingetrokken op grond van een beslissing als bedoeld in artikel 9:9 lid 2 van de Wvggz. De motivering van deze beslissing was dat dit noodzakelijk was ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de accommodatie, zoals die in de huisregels is beschreven. In het formulier dat aan klager werd overhandigd wordt dit gemotiveerd. Samengevat komt het er op neer dat klager zou handelen in de binnentuin en dat hij zich dreigend zou hebben gedragen tegenover een mzv-er. De klachtencommissie is van oordeel dat de beslissing om klager te

beperken in zijn bewegingsvrijheid voldoende is gemotiveerd in het formulier. De klachtencommissie heeft ook vastgesteld dat deze motivering ook wordt ondersteund door hetgeen in de overgelegde rapportage is vastgelegd over het gedrag van klager.

De klachtencommissie komt daarmee toe aan een beoordeling of de beslissing om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid voldoet aan de beginselen van doelmatigheid, subsidiariteit, proportionaliteit en veiligheid.

Doelmatigheid

De beperking van de vrijheid van klager door zijn tuinpas in te trekken had tot doel om te voorkomen dat klager gedurende zijn verblijf in de binnentuin van De Woenselse Poort met andere patiënten zou (ruil-)handelen in goederen en wellicht in verdovende middelen.

De klachtencommissie is van oordeel dat dit doel kon worden bereikt om klager niet langer toe te staan om zonder begeleiding in de binnentuin te verblijven waar hij medepatiënten kon ontmoeten.

Subsidiariteit

Het beperken van de bewegingsvrijheid van klager door hem niet toe te staan om onbegeleid in de binnentuin te verblijven was in de ogen van de klachtencommissie de enige manier om te verhinderen dat klager daar (ruil-)handel zou drijven met medepatiënten.

Proportionaliteit

Het is patiënten van De Woenselse Poort uitdrukkelijk verboden om handel in goederen en verdovende middelen te drijven. Dit is ook in de huisregels vastgelegd. Dat betekent in de ogen van de klachtencommissie dat De Woenselse Poort ook maatregelen mag treffen om deze handel tegen te gaan. In het geval van klager is gekozen voor het beperken van zijn vrijheid om onbegeleid in de binnentuin te verblijven. De klachtencommissie acht deze beperking van de bewegingsvrijheid van klager in dat licht proportioneel.

Veiligheid

De klachtencommissie is van oordeel dat de veiligheid in de instelling werd bevorderd door de beperking van klager in zijn bewegingsvrijheid door hem niet toe te staan om onbegeleid in de binnentuin te verblijven.

Alles overziende komt de klachtencommissie tot de conclusie dat de beslissing om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid voldoet aan de inhoudelijke eisen die aan een dergelijke beslissing moeten worden gesteld.

Daarmee komt de klachtencommissie toe aan de toetsing van de beslissing om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid aan de formele vereisten.

De beslissing om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid werd genomen op grond van artikel 9:9 lid 2 Wvggz. In artikel 9:9 lid 4 Wvggz is bepaald dat op het opleggen van beperkingen als bedoeld in het eerste, tweede of derde lid artikel 8:9 van overeenkomstige toepassing is. In dit artikel 8:9 Wvggz wordt beschreven welke stappen moeten worden gezet ter uitvoering van een beslissing om verplichte zorg te verlenen.

In lid 1 van artikel 8:9 Wvggz wordt aangegeven dat een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg niet mag worden genomen dan nadat de zorgverantwoordelijke

- a. zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van betrokkene. De klachtencommissie heeft vastgesteld dat de zorgverantwoordelijke zelf niet in de gelegenheid was om zich op 29 december 2020 op de hoogte te stellen van de actuele gezondheidstoestand van klager, omdat zij vakantie had. Haar plaatsvervanger heeft zich op 29 december 2020 wel persoonlijk op de hoogte gesteld. De klachtencommissie stelt vast dat voldaan is aan het voorschrift van artikel 8:9 lid 1 onder a Wvggz.
- b. met betrokkene over de voorgenomen beslissing overleg heeft gevoerd. De klachtencommissie heeft vast kunnen stellen dat de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke overleg met klager heeft gevoerd over de voorgenomen beslissing.
- c. voor zover hij geen psychiater is, hierover overeenstemming heeft bereikt met de geneesheer-directeur. De plaatsvervangend zorgverantwoordelijke is geen psychiater. De klachtencommissie leest in het woord "overeenstemming" dat er tussen de zorgverantwoordelijke en

de geneesheer-directeur overleg moet plaatsvinden over de voorgenomen beslissing om verplichte zorg te verlenen. Dit overleg leidt dan tot overeenstemming. Overeenstemming is iets anders dan instemming. Overeenstemming betekent dat na gezamenlijk overleg van de zorgverantwoordelijke en de geneesheer-directeur over de actuele gezondheidstoestand van betrokkene en over het nut en de noodzaak om verplichte zorg te verlenen aan betrokkene een gezamenlijke beslissing wordt genomen om de verplichte zorg al dan niet te verlenen. Als het overleg tot overeenstemming heeft geleid kunnen de volgende stappen gezet worden om de beslissing om de verplichte zorg te verlenen tot uitvoering te brengen. Verder is de klachtencommissie van mening dat de naleving van artikel 8:9 lid 1 onder c Wvggz toetsbaar moet zijn.

In de ogen van de klachtencommissie had de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke dus overleg met de geneesheer-directeur moeten voeren over de voorgenomen beslissing om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid en hadden zij hierover tot overeenstemming moeten komen.

GGzE heeft een eigen regeling getroffen om invulling te geven aan artikel 8:9 lid 1 onder c. Deze regeling houdt in dat een zorgverantwoordelijke die geen psychiater is geen overleg hoeft te voeren met de geneesheer-directeur om tot overeenstemming te komen over een voorgenomen beslissing om verplichte zorg te verlenen, maar met de psychiater die bij de behandeling van de patiënt betrokken is. De psychiater kent de patiënt en is, als directbetrokkene bij de behandeling, rechtstreeks op de hoogte van de problematiek aard en inhoud van de behandeling van een patiënt aan wie verplichte zorg zal worden verleend. De klachtencommissie kan zich voorstellen dat GGzE met het oog op de snelle afwikkeling van een beslissing om verplichte zorg te verlenen een dergelijke regeling heeft getroffen. De geneesheren-directeur van GGzE zijn, zo werd de klachtencommissie voorgehouden, niet altijd in de gelegenheid om binnen een redelijke termijn het in artikel 8:9 lid 1 onder c Wvggz voorgeschreven overleg te voeren.

De klachtencommissie is het er mee eens dat een betrokken patiënt er belang bij heeft dat snel duidelijkheid wordt gegeven over een beslissing om verplichte zorg en in dit geval een beperking van de vrijheid, te verlenen. Ook heeft de patiënt er belang bij dat snel duidelijkheid wordt gegeven over de mogelijkheid om de Patiëntenvertrouwenspersoon in te schakelen en om een klacht over de beslissing om verplichte zorg te verlenen in te kunnen dienen bij de klachtencommissie. De eigen regeling van GGzE is daarmee niet ten nadele van de patiënt. Daarom kan de klachtencommissie met deze eigen regeling van GGzE leven. Maar de naleving van deze eigen regeling moet in de ogen van de klachtencommissie ook toetsbaar zijn. Daarin mag in de ogen van de klachtencommissie geen verschil bestaan tussen de wettelijke regeling en de eigen regeling van GGzE.

In dit geval betekent dat de klachtencommissie evenzeer als bij de wettelijke regeling, de mogelijkheid wil hebben om vast te kunnen stellen of door de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke overleg is gevoerd met de bij de behandeling van klager betrokken psychiater en of dit overleg er toe heeft geleid dat dit overleg heeft geleid tot overeenstemming over het beperken van de bewegingsvrijheid van klager.

De klachtencommissie heeft nergens in de overgelegde stukken terug kunnen vinden dat de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke overleg heeft gehad met de psychiater en wat de uitkomst van dat overleg dan is geweest.

Door verweerster is aangevoerd dat in artikel 8:9 Wvggz niet is vastgelegd dat ergens moet worden vastgelegd er overleg is geweest tussen de zorgverantwoordelijke en de geneesheer-directeur over een voorgenomen beslissing om verplichte zorg te verlenen en ook niet dat moet worden vastgelegd dat overeenstemming is bereikt met de geneesheer-directeur over de te verlenen verplichte zorg. Als de verplichting om dit vast te leggen niet in de wet is vastgelegd, dan kan die verplichting dus ook niet gelden voor de eigen regeling van GGzE.

Door verweerster is bij de mondelinge behandeling van de klacht verder aangegeven dat overleg is geweest tussen de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke en de bij de behandeling van klager betrokken psychiater. Ook gaf verweerster aan dat de psychiater had aangegeven dat zij het druk had en daardoor geen tijd had om de situatie van klager in ogenschouw te nemen en te overleggen over de beslissing om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid. Zij liet de beslissing over aan de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke. De

klachtencommissie leidt uit hetgeen door verweerster naar voren is gebracht af dat geen wezenlijk overleg tussen de plaatsvervangend zorgverantwoordelijke en de psychiater heeft plaatsgevonden en dat er dus ook geen overeenstemming over de voorgenomen beslissing om aan klager een vrijheidsbeperkende maatregel op te leggen is geweest.

De klachtencommissie deelt de opvatting van verweerster niet dat niet zou hoeven te worden vastgelegd dat de geneesheer-directeur heeft ingestemd met een voorgenomen beslissing van een zorgverantwoordelijke die geen psychiater is om verplichte zorg te verlenen. Als de naleving van het voorschrift van artikel 8:9 lid 1 onder c Wvvgz niet toetsbaar zou zijn, doordat nergens is vastgelegd dat aan dat voorschrift is voldaan, dan heeft de bepaling in de ogen van de klachtencommissie in feite geen betekenis. En de klachtencommissie meent dat daar niet vanuit mag worden gegaan.

In het verlengde van deze opvatting ligt dat daarom ook hetgeen in de eigen regeling van GGzE is vastgelegd over de instemming over een voorgenomen beslissing om verplichte zorg te verlenen van de bij de bij de behandeling van een patiënt betrokken psychiater toetsbaar moet zijn. En dat derhalve in ieder geval in de rapportage over een patiënt moet worden vastgelegd dat met de psychiater overeenstemming was bereikt over de voorgenomen beslissing en wanneer overeenstemming met de psychiater werd bereikt.

Omdat de klachtencommissie echter niet kan vaststellen dat de psychiater heeft ingestemd met de voorgenomen beslissing om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid, moet de klachtencommissie vaststellen dat niet is voldaan aan de bedoeling van artikel 8:9 lid 1 onder c Wvvgz, namelijk dat met een psychiater overeenstemming bestond over de voorgenomen beslissing om klager te beperken in zijn bewegingsvrijheid. De klachtencommissie acht om die reden de klacht gegrond.

Terzijde wil de klachtencommissie opmerken dat in haar ogen wel in voldoende mate is voldaan aan artikel 8:9 lid 2 en lid 3.

7. Uitspraak

De klachtencommissie voornoemd, verklaart de klacht van de heer XXXX over

- de beslissing van 19 januari 2021 om klager in zijn bewegingsvrijheid te beperken door de tuinpas in te trekken; **gegrond**.

Schadevergoeding.

Klager heeft niet verzocht om schadevergoeding.

Aldus gedaan te Eindhoven op 19 januari 2021 door de klachtencommissie van de Stichting GGzE te Eindhoven, bestaande uit de heer XXXX, voorzitter, en de leden XXXX, psychiater, en de heer XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.